

Arrest

nr. 140 705 van 11 maart 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en voor Maatschappelijke Integratie van 24 augustus 2012 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter). De bestreden beslissing werd aan verzoekster ter kennis gebracht op 7 september 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 mei 2010 verkreeg de echtgenoot van verzoekster een machtiging tot verblijf (B-kaart).

Op 15 april 2011 verkreeg verzoekster een visum D met het oog op gezinshereniging.

Op 11 juli 2011 kwam verzoekster naar België.

Op 29 juli 2011 ontving verzoekster een A-kaart geldig tot 25 juli 2012.

Op 24 augustus 2012 nam de gemachtigde een beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

[...]

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden-

□ de betrokkene voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10 van de wet (artikel 11, §2, eerste lid, 1°).

De vervoegde vreemdeling bewijst niet voldoende dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen zoals bepaald in artikel 10, §5 van de wet van 15.12.1980 om in haar eigen behoeften en deze van haar familieleden te voorzien zodat zij niet ten laste zouden vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Uit de aangebrachte stukken blijkt dat de partner van betrokkene sedert 01 januari 2012 onafgebroken leefloon genoten heeft tot en met 31.03.2012.

De te vervoegen vreemdeling beschikt niet over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen; in casu, sinds april 2012 is Mr SA tewerkgesteld door het OCMW van Tienen en oefent hij de functie uit van arbeider in het kader van artikel 60, §7 van de OCMW- wetgeving. De duur van deze tewerkstelling op basis van artikel 60 is echter gelimiteerd in de tijd voor een periode die nodig is om terug een volledig recht te hebben op sociale uitkeringen, wat impliceert dat deze tewerkstelling slechts tijdelijk is, teneinde na afloop van de tewerkstelling terug het voordeel te bekomen om ten laste van de openbare overheden te vallen. Dit betekent dat deze vorm van tewerkstelling niet voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden in artikel 10, §5 van de wet van 15/12/1980

Uit een socio-economisch onderzoek blijkt tevens het volgende :

-betrokkene werkt bij de fruitpluk, doch geen vast contract heeft.

-verblijft in België sedert 11.07.2011

-betrokkene volgde een inburgeringscursus en Nederlandse lessen -woont samen met echtgenoot waarmee zij een hechte band heeft

Tevens blijkt uit de gegevens van het dossier, dat betrokkene op vraag van OCMW zich laten inschrijven heeft bij de VDAB op 06.01.2012.

Wat betreft de bepalingen van artikel 11 §2 voorlaatste lid van de wet van 15.12.1980:

Aangezien betrokkene pas in België aangekomen is op 11.07.2011, weegt de duur van het verblijf niet op tegen het niet verlengen van het verblijfsrecht. Tevens kan niet aangenomen worden dat er geen familiale of culturele en sociale banden meer zijn met het land van herkomst , na een verblijf van iets meer dan één jaar in België. Betrokkene verbleef immers ruim 47 jaar in India, en haar verblijf in België , haar integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met haar relaties in het land van herkomst.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/75, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) worden de partijen ten minste acht dagen op voorhand van de datum van de terechtzitting in kennis gesteld.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 21 januari 2015, waarbij verzoekster werd opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 26 februari 2015, op 28 januari 2015 aangetekend

werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van raadsman Y. MATTHYS, J.P. Minckelersstraat 33, 3560 LEUVEN. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt verzoeker geacht deze aangetekende brief ten laatste op 2 februari 2015 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen. Derhalve dient te worden vastgesteld dat tussen deze dag, met name 2 februari 2015, en de dag van de terechtzitting, met name 26 februari 2015, meer dan acht dagen liggen en verzoekster zodoende tijdig van de datum van de terechtzitting in kennis werd gesteld.

Verzoekster is niet ter terechtzitting verschenen en is evenmin vertegenwoordigd. Verweerder vraagt ter zitting toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Het beroep dient inderdaad met toepassing van voornoemd artikel te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES